

[Lenger]

mer en forsøgsordning for at inddrage nogle erfaringer.

Men et af resultaterne af debatten er i hvert fald, synes jeg det er vigtigt at få fastslået, at justitsministerens papir, som han har sendt til retsudvalget, og hvori han proklamerer, at han nu vil gennemføre Dahlgaardudvalgets overvejelser om 13 kr.-løsningen, er der ikke et flertal for i Folketinget, og det synes jeg under alle omstændigheder er et godt resultat af debatten i dag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Må jeg sige vedrørende det sidste emne, som hr. Lenger kom ind på, at jeg har fremsendt til retsudvalget de overvejelser, man måtte gøre sig, efter at betænkningen var kommet, og jeg har gjort det for et stykke tid siden, fordi der jo, som hr. Ole Espersen nævnte, var en vis utålmodighed efter at komme i gang.

Jeg har endnu ikke haft lejlighed til en drøftelse i retsudvalget vedrørende det fremsendte. Det går jeg ud fra der bliver lejlighed til; jeg kan jo ikke invitere mig selv, men jeg havde faktisk forventet, når jeg fremsendte disse overvejelser, at der så blev anledning til en drøftelse under et samråd i retsudvalget.

Hr. Tinning henviste før til den forespørgsel, der fandt sted for 14 måneder siden, og som sluttede med en dagsorden, som mange stemte for. Da vi havde den forespørgselsdebat, syntes jeg egentlig, at der var en god balance. Der var en fælles interesse hos Folketingets partier og ordførere for, at man skulle interessere sig for alle områder – og det var et bredt felt – hvor man kunne gøre en indsats for at forhindre kriminalitet, og interessere sig meget for det, der er nævnt i statsministerens redegørelse med hensyn til opdragelsen, muligheden for at gøre noget inden for familien, inden for skolen, sociale forhold, fritiden og meget andet.

Men i forbindelse med dette, at man måtte bekæmpe kriminaliteten over en bred front, mener jeg også, det fremgik af den debat for 14 måneder siden, at man selvsagt også måtte interessere sig for, hvad der skete inden for de instanser, der har at gøre med håndhævelsen af lovene her i landet, hvad enten det nu er politiet, domstolene eller kriminalforsorgen – at man også regnede dette med

til at være væsentlige elementer for at forhindre kriminalitet her i landet.

Jeg synes ikke, der har været den samme balance i denne debat. Det er, ligesom der fra nogle sider har været en tendens til at sige: jamen det er da ganske forkert, at man beskæftiger sig med den del af det, som jeg her nævner. Der har været nogle bemærkninger om straffen og straffens art og også om politiets virksomhed, som egentlig giver mig indtryk af, at det er noget, man vil se helt væk fra, når man taler om kriminalprævention.

Heri er jeg selvfølgelig ganske uenig. Jeg var til et samråd for et par dage siden i miljøudvalget, og dér interesserede man sig meget for en afgørelse, der var truffet vedrørende bødestraf til nogle virksomheder. Jeg siger ikke for meget, når jeg siger, at det, der dér var betænkelighederne, var, om straffene var høje nok. Jamen jeg går da ud fra, at når der er et ønske måske hos alle, men måske især hos nogle, om at få forhøjet straffene for miljøkriminalitet, så skyldes det, at man regner med, at man kan afholde de pågældende fra at gøre det en anden gang, og at man kan afholde andre fra at begå miljøovertrædelser.

Når fru Ebba Strange siger, at den udvidelse af politiet, der bliver tale om, skal anvendes på færdselsområdet, så er det vel også, fordi fru Ebba Strange regner med, at også på dette område kan der blive tale om nogle flere straffe, måske også nogle højere straffe. Jamen dermed angiver man jo, at der er en kriminalprævention knyttet til den straf, man fastsætter i lovene og håndhæver på den måde, som det nu er opgaven at gøre det her i samfundet. Derfor forstår jeg ikke de udtalelser, der for mig forekommer at gå ud på det modsatte, nemlig at det kan man dårligt nok nævne i forbindelse med en drøftelse om kriminalpræventionen her i landet.

Sagen er jo den, at alle, der arbejder på disse områder, de 10.000 politifolk, alle, der er ansat i Kriminalforsorgen, selvfølgelig personligt og samlet er stærkt optaget af, hvordan man kan forhindre de personer, man kommer i kontakt med og skal komme i kontakt med, i at begå ny kriminalitet. Der sker jo en masse på det område.

Når man taler om politiets virksomhed, synes jeg, der er grund til at fremhæve politiets deltagelse i SSP-arbejdet meget, meget